

litativt forbedrede levevilkår og finansiering af miljøtiltag.

Europa-Kommissionens beregninger viser, at gennemførelsen af det indre marked har øget den økonomiske vækst i EU med næsten ½ pct. pr. år fra 1986 til 1993. Samtidig bidrager det indre marked til at udvikle et mere teknologisk avanceret erhvervsliv, der er mindre belastende for miljøet.

Derfor er det indre marked og hensynet til miljøet ikke nødvendigvis modsætninger. Den merværdi, som Danmark og EU-landene indtjener via øget eksport af højteknologisk produktion og service, kan samtidig bruges til at arbejde og betale for et bedre miljø. Omvendt bidrager miljøbeskyttelsen til omstruktureringen via nye teknologier og nye produkter, der samtidig kan danne grundlag for øget eksport af miljøvenlige varer og knowhow.

Blandt EU-landene er det ikke altid entydigt, hvilke tiltag der udgør en sænkning af miljø- og sundhedsstandarder. Hvad der for danskere forekommer som en miljøregulering, kan af andre lande opfattes som skjulte tekniske handelshindringer og omvendt.

I den forbindelse er det vigtigt for et land som Danmark, der lever af eksport, at der er klare og ensartede regler ikke kun i Danmark, men også i de lande, vi eksporterer til, og at ethvert forsøg på skjult indførelse af tekniske handelshindringer bekæmpes.

Det indre marked må ikke tabes på gulvet gennem indførelse af skjulte begrænsninger af samhandelen begrundet i miljøhensyn, der ikke er veldokumenterede, men som bruges som et skalkeskjul for protektionisme.

Som påpeget i Kommissionens hvidbog om vækst og beskæftigelse er det nødvendigt for at sikre en bæredygtig økonomisk udvikling, at der findes en balance mellem hensynet til vækst og miljø.

Allerede med Fællesakten fra 1986 fik vi bestemmelsen i Traktatens artikel 100 A, der betyder, at Kommissionen ved gennemførelse af det indre marked ikke alene skal integrere miljø- og sundhedshensyn, men også gå efter den højeste fællesnævner. Det er hovedreglen, præcis som Danmark ønsker det. Undtagelsen i miljøgarantien sigter på de forholdsvis få tilfælde, hvor et kvalificeret flertal af lande ikke finder behov for et så højt beskyttelsesniveau, som enkelte lande ser nødvendigt.

Traktatens miljøkapitel fra kapitel 130 R til og med 130 T udgør rammerne for den egentlige

miljøpolitik. Her slås det fast, at hovedparten af EU-reguleringen på det egentlige miljøområde er minimumsdirektiver, hvorved Danmark kan fastholde eller iværksætte strengere bestemmelser, hvis EU-niveauet ikke findes tilstrækkeligt.

Også i fremtiden vil regeringen arbejde for øget anvendelse af minimumsregler og rammedirektiver. Dermed vil der opstå færre tilfælde, hvor EU-reguleringen kan komme til at betyde en sænkning af beskyttelsesniveauet i Danmark. Tværtimod vil Danmark kunne gå frem med egne højere standarder, om ønsket.

Lad mig til afslutning slå fast, at dansk EU-politik på miljø- og sundhedsområdet generelt set har været en succes. Alt tyder på, at EU er på rette vej på dette område. Det vil sige, at vi også i fremtiden vil se et stigende beskyttelsesniveau i alle EU-landene. Danmark skal således ikke stoppe, men fremme EU-lovgivningen på dette område.

Det er regeringens opfattelse, at miljø- og sundhedshensyn fremover vil få en endnu vigtigere placering i EU-samarbejdet. Optagelsen af tre nye medlemsstater, som på miljø- og sundhedsområdet ofte ligger meget tæt på de danske synspunkter, vil uden tvivl trække i den rigtige retning.

Det ses også af, at det i forbindelse med optagelsen af de nye medlemslande er aftalt, at EU-landene inden for de næste 4 år skal revidere den fælles miljølovgivning for om muligt at nå op på det nordiske niveau.

Alt tyder således på, at udviklingen går i den retning, vi ønsker, dvs. mod et stadig stigende beskyttelsesniveau i alle EU-lande, også selv om det måske ikke altid går lige så hurtigt, som vi kunne ønske det.

Dette spørgsmål har igennem mange år været løbende diskuteret i Danmark. Det har derfor også spillet en vigtig rolle i tidligere Markedsudvalgets og nu Europaudvalgets arbejde. Gennem en række udvalgsberetninger er der foretaget ændringer i procedurerne for regeringens orientering af Folketinget om EU-sager, der berører beskyttelsesniveauet i Danmark, med henblik på bedst muligt at sikre danske interesser. Det skete som bekendt senest med Europaudvalgets beretning af 20. maj 1994 i opfølgningen af debatten om det såkaldte madsminke-direktiv.

Der er derfor heller intet nyt i debatten i dag. Den har optaget os, siden vi blev medlem af EF, og skiftende regeringer har arbejdet for at sikre og opfylde de danske procedurer med henblik